

Antihristul

(2 Tesaloniceni 2:1-12)

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: 2 Tesaloniceni 2:1-12; Matei 24:1-14; Zaharia 3:1; Daniel 8:8-11; Faptele apostolilor 2:22.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip, căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării.” (2 Tesaloniceni 2:3)

Gândul central: Pentru a corecta teologia greșită a tesalonicenilor cu privire la evenimentele sfârșitului, Pavel le dezvăluie adevărul despre amăgirile din vremea sfârșitului.

Pe lângă cuvintele de încurajare și de îndemn, Pavel le scrie tesalonicenilor și despre evenimentele sfârșitului, inclusiv despre cel mai glorios eveniment dintre toate: a doua venire a Domnului Isus.

În pasajul din săptămâna aceasta, el continuă să vorbească despre sfârșitul lumii, dar accentul cade pe alt aspect. El le-a prezentat deja detaliile revenirii în perioada în care a fost în mijlocul lor, iar aici își manifestă grija pastorală pentru a-i liniști și a-i convinge să aibă mai multă răbdare în așteptarea evenimentelor sfârșitului și pentru a-i atenționa cu privire la învățăturile mincinoase care circulau la momentul acela pe această temă.

Primele versete ale pasajului studiat săptămâna aceasta conțin câteva cuvinte care ne trimit cu gândul la unele teme din prima epistolă, precum venirea Domnului nostru (1 Tesaloniceni 4:15), strângerea credincioșilor (1 Tesaloniceni 4:17) și ziua Domnului (1 Tesaloniceni 5:2). Prin urmare, pasajul studiat săptămâna aceasta este o clarificare a unor afirmații anterioare. Pavel dezvăluie aici câteva adevăruri pe care și noi trebuie să le înțelegem.

1. Ce subiect abordează Pavel în 2 Tesaloniceni capitolul 2? Ce relevanță au aceste cuvinte pentru noi? Cu ce provocări similare legate de evenimentele sfârșitului (stabilirea de date, teorii ale conspirației etc.) ne confruntăm și noi în biserică, deși situația de acum este diferită? Care este principiul comun al problemelor de atunci și de astăzi? 2 Tesaloniceni 2:1-3

Nu există în pasajul acesta o dovadă clară că biserica i-ar fi pus apostolului întrebări despre a doua venire a Domnului Isus. Probabil că Pavel însuși a observat această problemă și a oferit un răspuns. Expresia „strângerea noastră laolaltă cu El” ne aduce aminte de cuvintele din prima epistolă (1 Tesaloniceni 4:15-17).

De asemenea, pasajul studiat astăzi ne aduce aminte de avertizarea pe care a dat-o Isus Însuși (Matei 24:1-13). Tesalonicenii s-au lăsat repede tulburați de informațiile contradictorii care au ajuns la ei la scurt timp după ce au primit prima epistolă.

Pavel nu precizează care a fost cauza tulburării lor. Poate că nici el nu o aflase. Cuvântul „duh” se referă, probabil, la o învățătură profetică adusă de un profet mincinos sau la o idee greșită desprinsă din prima epistolă a sa. O a doua cauză posibilă este cuvântul rostit, o învățătură transmisă prin viu grai de la un membru la altul. Când amintește de o „epistolă ca venind de la noi”, Pavel se referă, probabil, la o scrisoare trimisă în numele său sau la utilizarea greșită a epistolelor care îi aparțineau într-adevăr.

Oricât de vigilent ar fi un pastor, există nenumărate căi prin care ideile greșite pot prinde rădăcini în biserică. Uneori, membrii preferă să accepte o veste sau un zvon decât să studieze Scriptura personal. Alteori, ideile răspândite sunt biblice până la un punct, dar sunt promovate în detrimentul altor învățături biblice cu care acestea formează un tot unitar.

Se pare că această a doua situație exista și în Tesalonic. Credincioșii aveau multe cunoștințe corecte despre a doua venire a lui Isus și despre evenimentele care aveau să o precedă. Dar aveau tendința de a accentua o extremă sau alta a învățăturii, nereușind să aibă o atitudine echilibrată. Ei nu au luat seama la avertizarea dată de Isus cu privire la semnele revenirii Sale (Matei 24:4-8) și au ajuns să se plângă că revenirea a fost amânata (1 Tesaloniceni 4:13-15). După cum reiese din capitolul 2, ei ajunseseră să creadă că trăiau deja în timpul evenimentelor finale.

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să recunoască faptul că singura cale de a scăpa de amăgirile finale ale lui Satana este să cultive dragostea față de adevăr.

La nivelul sentimentelor: Să recunoască nevoia de a crește în cunoașterea adevărului și în dragostea de adevăr, așa cum este el descoperit în Scriptură.

La nivel practic: Să ia hotărârea de a studia Cuvântul lui Dumnezeu în fiecare zi și de a-i permite să le transforme viața.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Adevărul lui Dumnezeu ne ferește de amăgire

- A. Pentru a corecta ideea că revenirea Domnului avea loc pe ascuns chiar în vremea sa, Pavel enumeră evenimentele care trebuie să aibă loc mai înainte. Care sunt acestea?
- B. Câte dintre evenimentele menționate de el au avut deja loc?
- C. Satana se va strădui să înșele lumea înainte de revenirea Domnului. Ce cuvinte din 2 Tesaloniceni 2:1-12 vorbesc despre amăgire? Care este singurul lucru care ne poate feri de amăgire?

II. Sentimente: Dorința de a cunoaște adevărul

- A. Domnul Isus a spus că adevărul ne va face liberi (Ioan 8:32). La ce adevăr se referă El aici? Ai avut această experiență a adevărului care eliberează?
- B. De ce unii oameni nu doresc să cunoască adevărul? La ce pericole se expun?

III. Practic: Învățăm să iubim adevărul

- A. Ce înseamnă în viața de zi cu zi să iubim adevărul?
- B. Cum putem trece de la simpla cunoaștere a adevărului la dragostea de adevăr?

Rezumat: Singura metodă de a ne proteja de amăgirile lui Satana este aceea de a învăța să iubim adevărul din Cuvântul lui Dumnezeu.

În răstimpul dintre prima și a doua epistolă, membrii bisericii din Tesalonic au început să aibă nedumeriri cu privire la cuvintele scrise de Pavel în prima epistolă. Unii au tras concluzia că revenirea Domnului era foarte aproape, pe când alții considerau că Isus venise deja pe ascuns (2 Tesaloniceni 2:2). Care a fost răspunsul scurt dat de Pavel la această problemă? „Lucrul acesta nu poate fi adevărat. Sunt prea multe evenimente care nu au avut loc încă.” Nedumerirea tesalonicenilor l-a determinat să includă aici cea mai amplă prezentare a evenimentelor finale. Creștinii ar fi mai săraci dacă nu s-ar fi păstrat aceste cuvinte.

2. Ce ne spune Pavel despre „omul fărădelegii”? Ce principii din aceste versete ne ajută să înțelegem ce subiect abordează el? 2 Tesaloniceni 2:3,4

În original, versetele 3 și 4 sunt incomplete. Expresia „nu va veni” nu apare în greacă și este adăugată în cele mai multe traduceri. Pavel enumeră lucrurile care trebuie să se întâmple înainte de venirea lui Isus. Va fi o „lepădare de credință” (apare cuvântul grecesc *apostasia*, care înseamnă, bineînțeles, „apostazie”) și apoi se va descoperi „omul fărădelegii”. În 2 Tesaloniceni 2:8-10 se arată că aceasta este lucrarea lui Satana de dinaintea revenirii Domnului (vezi secțiunea de miercuri). Însă, înainte de descoperirea aceasta a fărădelegii, este o perioadă de „taină”, când el este „oprit” și nu poate să se manifeste (vers. 6,7).

Versetul 4 ne oferă o descriere a omului fărădelegii (sau „păcatului”), care lucrează o vreme pe ascuns și care, în final, este descoperit. El I se împotrivesc lui Dumnezeu, se înalță mai presus de Dumnezeu, stă în templu și declară că el este Dumnezeu. Versetul acesta este plin de aluzii la versete din Vechiul și Noul Testament. „Potrivnicul” ne amintește de pârâșul din Zaharia 3:1. Faptul că se înalță mai presus de Dumnezeu și că ia locul Său din Templul ceresc ne amintește de cornul mic din Daniel 8. Faptul că se dă drept Dumnezeu ne amintește de descrierea lui Satana din Isaia 14 și Ezechiel 28; de asemenea, ne amintește de puterea blasfematoare din Daniel 11:36-39. Așadar, descrierea omului fărădelegii conține elemente care arată atât spre Satana, cât și spre agentul lui din decursul istoriei creștine.

Suntem și noi înclinați să manifestăm aceleași atitudini ca „omul fărădelegii”?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Dragostea de adevăr îi va proteja pe urmașii Domnului de amăgirile puternice, de amploare mondială, pe care Satana le va pune în scenă chiar înainte de revenirea lui Hristos.

Cum este posibil ca majoritatea locuitorilor lumii să fie înșelați de o ultimă mare amăgire pregătită de Satana? Poate că pare greu de crezut, dar să nu uităm că niște oameni mai puțin capabili decât maestrul înșelăciunii au reușit să ducă în eroare lumea noastră „sofisticată” prin falsurile lor. Un exemplu este presupusa descoperire a „Jurnalelor lui Hitler” în aprilie 1983. La știri, s-a anunțat că un general german a recuperat aceste jurnale dintr-un avion nazist prăbușit în 1945 lângă Dresda. Revista germană *Stern* a aflat despre descoperire în 1980 și a plătit 5 milioane de dolari pentru ca documentele să fie scoase pe furie din Germania de Est. Apoi, drepturile asupra publicării lor în limba engleză au fost vândute revistelor *Newsweek* și *Sunday Times*.

Pentru stabilirea autenticității jurnalelor, *Stern* a solicitat experți din Europa și din Statele Unite să facă trei expertize grafologice separate asupra unei pagini dintr-un jurnal. În fiecare caz, experții au apreciat că scrisul îi aparținea lui Hitler. Apoi, *Sunday Times* a apelat la Hugh Trevor-Rope, un istoric renumit, ca să examineze volumele. După ce le-a văzut, Trevor-Rope a anunțat în *Sunday Times* că, potrivit opiniei sale competente, jurnalele erau autentice.

Cu două zile înainte de publicarea în *Sunday Times* a primului fascicul, specialistul a început să aibă îndoieli cu privire la autenticitatea documentelor. După alte examinări, jurnalele au fost declarate a fi falsuri. În final, s-a descoperit că autorul lor era Konrad Kujau, un escroc care avea „darul” contrafacerilor de documente. Ulterior, acesta a explicat cum i-a înșelat pe experți: a adunat detalii despre viața lui Hitler din biografiile publicate, a născocit amănunte, a imitat scrisul lui Hitler, apoi vărsa ceai pe paginile scrise și le lovea de masă pentru a le da aparența de vechi și uzat. Kujau a fost arestat și condamnat la aproape cinci ani de închisoare. („Konrad Kujau”, *London Times*, 14 septembrie 2000)

De discutat: Dacă un escroc a reușit să ducă în eroare atât de mulți experți, imaginează-ți cât de bine contrafăcute vor fi ultimele amăgiri ale

3. Care erau cele două caracteristici ale stării lumii la data aceea? Ce ne spune aceasta despre marea luptă? 2 Tesaloniceni 2:6,7

Dacă unim aceste versete cu cele anterioare, observăm că Pavel prezintă aici cele trei etape ale istoriei de la „vremea lui” până la sfârșit. Ultima etapă începe la revenirea lui Isus. Înainte de etapa aceasta, este etapa descoperirii omului fărădelegii (vers. 3), numit și „acel nelegiuit” (vers. 8). Iar înainte de etapa descoperirii, este etapa tainei și a „opririi” (vers. 6,7).

Deși ne-am dori foarte mult să înțelegem pe deplin ce vrea Pavel să spună aici, există unele neclarități. Puterea care oprește este la genul neutru (deci este un obiect) în versetul 6 și la genul masculin (deci este o persoană) în versetul 7. Cel Nelegiuit (genul masculin, vers. 8) apare la neutru în versetul 7 („taina fărădelegii”) și nu este clar (vers. 7) nici dacă puterea care îl oprește este dată la o parte sau are autoritatea de a se da singură la o parte (traducerea corectă ar fi „până când el este dat din cale”).

Cine este „cel ce o oprește” sau „puterea care o oprește” din aceste versete? „Cel ce o oprește” exista pe timpul lui Pavel; susținea legea (o putere care oprește nelegiuirea, vers. 7); avea de îndeplinit o misiune divină; și era suficient de puternic pentru a împiedica lucrarea lui Satana (vers. 9).

4. Potrivit altor pasaje din Noul Testament, ce anume oprește a doua venire a lui Isus? Matei 24:14; Marcu 13:10; Apocalipsa 14:6,7.

În mare parte din Noul Testament, evenimentele premergătoare revenirii lui Isus sunt prezentate ca având loc după proclamarea finală a Evangheliei. În acest caz, putem deduce că Dumnezeu Însuși este „cel ce o oprește”, cel care împiedică derularea evenimentelor finale până când toți oamenii au ocazia de a auzi Evanghelia.

Cum poți învăța ca, atunci când ești ispitit, să ceri ca puterea lui Dumnezeu să te împiedice să faci un lucru rău?

lui Satana. Ce putem face acum pentru a ne asigura că nu vom fi înșelați atunci?

2. APROFUNDEAZĂ!

Comentariu biblic

I. Să păstrăm direcția

(*Recitiți în cadrul grupei 2 Tesaloniceni 2:1-3.*)

Când citim pasajul acesta, avem tendința de a trece direct la amăgirile finale de care ne avertizează Pavel, dar este important să înțelegem contextul în care el face comentariile ulterioare. În primele trei versete, aflăm că prima sa grijă este bunăstarea spirituală a credincioșilor. Ei începuseră bine, dar speculațiile legate de timpul sfârșitului îi îngrijorau atât de mult, încât erau pe punctul de a uita cum trebuiau să trăiască în momentul acela.

Pavel descrie neliniștea lor prin două cuvinte: *clătinați* și *tulburați*. Cuvântul *clătinați* se referă la balansarea unui obiect care e împins de vânt sau de valuri. Se pare că el are aici în minte imaginea unui vas gata-gata să se dezlege de cablul care îl ține legat la țarm sau cea a unui vas împins de valuri încoace și încolo pe timp de furtună. Cuvântul *tulburat* face referire la frica pe care o simte cineva atunci este speriat. Acest tip de anxietate spirituală este foarte distructivă pentru viața creștină. Oamenii ajung atât de stresați de ceea ce va fi în viitor, încât nu mai pot trăi prin credință în prezent. Isus a atras atenția asupra acestui pericol în Matei 24.

De ce erau tulburați tesalonicenii? Unii dintre ei ajunseseră la concluzia că Hristos revenise deja. Deși pare ciudat, nu trebuie să fim surprinși. Cei veniți de curând la credință sunt mai vulnerabili la învățăturile false pentru că nu au avut suficient timp să se ancoreze în Scriptură. Întrucât interpretarea literală a evenimentului nu susținea ideea că Isus ar fi revenit deja, putem trage concluzia că unii credincioși au presupus că El ar fi revenit spiritual, o idee asemănătoare cu cea susținută astăzi de martorii lui Iehova, care afirmă că a doua venire a lui Isus a avut loc spiritual în 1914.

De discutat: Pavel se teme ca nu cumva tesalonicenii să fie atât de tulburați de evenimentele finale, încât să nu mai reușească să trăiască pentru Hristos în prezent. Ce putem face ca să nu cădem în aceeași extremă?

II. Marea răzvrătire

(*Recitiți în cadrul grupei 2 Tesaloniceni 2:3-12.*)

După ce a spus că revenirea Domnului Hristos avea să fie bruscă și neașteptată (1 Tesaloniceni 5:2), Pavel explică aici că nu era posibil ca

5. Citește 2 Tesaloniceni 2:8-10. Cum interpretăm acest pasaj? Cum ne ajută în interpretare expresia „n-au primit dragostea adevărului”?

Omul fărădelegii este amintit pentru prima dată în 2 Tesaloniceni 2:3,4. Aproape pe tot parcursul istoriei creștine, el s-a străduit să lovească în Legea lui Dumnezeu (în special în Sabat) și să își însușească puterile care Îi aparțin numai lui Hristos. În pasaje ca Daniel 7:20-25 (cornul mic) și Apocalipsa 13:1-7 (fiara ieșită din mare), această putere lucrează după căderea Imperiului Roman păgân, unind autoritatea religioasă cu cea seculară pentru a-i persecuta pe sfinții lui Dumnezeu. Singura putere din istorie care corespunde tuturor criteriilor arătate în profeții este papalitatea. Mulți cercetători, din Evul Mediu și până în vremea noastră, au considerat că această instituție este Antihristul. (Cei mai mulți creștini au renunțat la această interpretare abia în ultimele două secole, fapt interesant dacă este privit din perspectiva evenimentelor finale.) Această identificare a papalității corespunde criteriilor din 2 Tesaloniceni 2, unde „omul fărădelegii” trebuia să fie atât de gen masculin (o persoană), cât și de gen neutru (o putere mondială sau o instituție).

În versetul 7, „taina fărădelegii” este o denumire adecvată pentru lucrarea omului fărădelegii. Dar, spre finalul istoriei, sfidarea fățișă a lui Dumnezeu și a legilor Sale va fi și mai răspândită pe glob. Continuitatea acestei puteri, amintită atât în acest pasaj, cât și în Daniel 7 și Apocalipsa 13, ne arată că papalitatea va avea un rol important și în timpul sfârșitului.

6. Ce lucrări ale lui Dumnezeu în decursul istoriei vor fi contrafăcute la sfârșit? Compară 2 Tesaloniceni 2:9 cu Faptele 2:22.

În spatele Antihristului care a lucrat printre națiuni în decursul istoriei se află Satana însuși. El este inițiatorul și înfăptuitorul amăgirilor de la sfârșit. La sfârșitul timpului, evenimentele îl vor determina să facă un ultim gest disperat. El va lăsa deoparte orice precauție și va apărea în persoană pentru a-L imita pe Isus (vezi secțiunea de vineri). Prin minuni contrafăcute, el va încerca să abată atenția oamenilor de la Evanghelie (de la viața, moartea și învierea lui Isus) și chiar de la a doua venire.

Meditează la ideea de „dragoste pentru adevăr”. Cum poți primi această dragoste? De ce este ea atât de importantă pentru cei care nu vor să cadă pradă niciunei amăgiri spirituale, mai ales în zilele finale? Cum ne putem deprinde să primim dragostea pentru adevăr?

revenirea să fi avut deja loc, pentru că mai întâi aveau să se petreacă anumite evenimente. Primul urma să fie marea „lepădare de credință” (2 Tesaloniceni 2:3) sau „răzvrătire” (gr.: *apostazie*) împotriva lui Dumnezeu orchestrată de forțele răului (Matei 24:10-12; Faptele 20:29,30; 1 Timotei 4:1; 2 Timotei 3:1-5; 4:3,4).

Pe lângă apostazia spirituală, Pavel adaugă că omul fărădelegii trebuie să fie descoperit. Faptul acesta ne arată că el preferă să-și păstreze ascunsă identitatea. Pavel nu precizează cine este acest individ, dar caracteristicile pe care le menționează ne oferă câteva indicii. În primul rând, acțiunile sale seamănă cu comportamentul plin de răutate al lui Satana. La fel ca Satana, el pretinde că este Dumnezeu și dorește să stea pe tronul lui Dumnezeu (Isaia 14, Ezechiel 28). Și, după cum Satana se opune lui Dumnezeu și urmașilor Săi (Zaharia 3:1,2), tot la fel „omul fărădelegii” se împotrivesc lui Dumnezeu și lucrării Sale. Dar cuvintele folosite de Pavel în 2 Tesaloniceni 2:8-10 se aseamănă cu descrierea cornului mic din Daniel, prin care Satana a lucrat ca să le pună piedici copiilor lui Dumnezeu și lucrării Sale (Daniel 8:9-12, 23-25). Aceste două indicii arată spre Satana însuși și spre diferiții reprezentanți ai săi prin care a lucrat de-a lungul secolelor pentru a-și aduce la îndeplinire lucrarea de amăgire.

La sfârșit, Satana însuși va încerca să facă lumea să i se închine, punând în scenă cea mai mare amăgire a tuturor timpurilor: contrafacerea revenirii lui Isus! Pavel indică acest fapt prin utilizarea cuvântului folosit pentru revenirea Domnului Isus (gr.: *parousia*, 2 Tesaloniceni 2:9). Pentru a-și autentifica „venirea” contrafăcută, Satana va lucra prin „minuni, semne și puteri mincinoase” – observăm aici cuvintele folosite de apostolul Petru când depune mărturie despre autenticitatea lucrării lui Isus: minuni, semne și lucrări pline de putere (Faptele 2:22).

Mesajul lui Pavel este clar. Ultima amăgire va fi atât de convingătoare, încât numai cei care vor să primească „dragostea adevărului” (2 Tesaloniceni 2:10) nu vor fi înșelați (Matei 24:24, Marcu 13:22).

De discutat: Urmând direcția dată de învățăturile reformatorilor protestanți, adventiștii de ziua a șaptea au identificat în mod tradițional omul fărădelegii ca fiind papalitatea. La ce pericol ne expunem însă dacă ne concentrăm atenția în mod exclusiv asupra rolului acestei instituții în evenimentele din timpul sfârșitului? Altfel spus, deși nu trebuie să uităm niciodată rolul papalității, problema nu este legată doar de rolul ei.

7. De ce îngăduie Dumnezeu ca atât de mulți oameni să fie amăgiți? Potrivit cu 2 Tesaloniceni 2:10-12, ce anume au respins cei nelegiuți?

Versetul 11 este pentru mulți oameni foarte problematic. Pavel declară direct: „Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire ca să creadă o minciună.” Reacția imediată este să ne întrebăm: „Cum poate Dumnezeu adevărului să trimită o minciună? Cum poate El să se poarte la fel ca Satana?” (Compară vers. 11 cu vers. 9.)

Acum, Pavel dă cortina la o parte și ne lasă să întrezărim o parte din marea luptă dintre Hristos și Satana, luptă care nu se dă doar aici, pe pământ. Satana L-a acuzat pe Dumnezeu că este nedrept, tiran și mincinos. În timpul crizei finale a istoriei pământului, Dumnezeu „trimite” o lucrare de rătăcire peste cei nelegiuți, nu pentru că El ar minți, ci pentru că le îngăduie celor nelegiuți să aleagă minciuna în locul adevărului și să le arate astfel consecințele deciziilor pe care le-au luat deja (vers. 12). El le permite să culegă roadele faptelor lor rele. Evenimentele din timpul sfârșitului expun privirilor tuturor gândurile și caracterul lui Satana și ale adeptilor lui.

Lucrarea de rătăcire începe când oamenii resping Evanghelia lui Isus Hristos. Versetul 10 arată că cei nelegiuți nu vor să primească dragostea adevărului. Darul mântuirii din Evanghelie este ținta pe care o urmăresc puterile apocaliptice descrise aici. Prin învățăturile și prin practicile ei, papalitatea a subminat Evanghelia. Ea continuă această lucrare până când va fi dată în vileag de evenimentele finale descrise în vers. 8-12. Prin urmare, proclamarea finală a Evangheliei (Matei. 24:14; Apocalipsa 14:6,7) precede judecata finală și amăgirile din timpul sfârșitului.

În final, indiferent de formele politice sau religioase pe care le ia marea luptă aflată în derulare aici, pe pământ, nu evenimentele politice au fost punctul esențial al controverselor dintre bine și rău pe tot parcursul istoriei creștine, ci Evanghelia lui Hristos. Antihristul își dezvăluie adevăratul caracter prin încercarea de a-și însuși viața, moartea și domnia cerească a Domnului Isus. Toate celelalte elemente implicate în această luptă au rol secundar.

Citește cu atenție 2 Tesaloniceni 2:12. Care este motivul principal pentru care oamenii nu primesc adevărul? Te-ai găsit vreodată în această situație? Altfel spus, cum te-a împiedicat „plăcerea” pe care ai găsit-o în neleguire să fii deschis față de adevăr?

3. APLICĂ!

Întrebări pentru meditație

1. În afară de relatarea despre Iacov care l-a înșelat pe tatăl său, ce alte relatări biblice ne vorbesc despre o persoană care înșală pe altcineva? Ce putem învăța din ele pentru a evita amăgirea?

2. Pavel declară că cei ce „nu au primit dragostea adevărului” vor fi pierduți. Deși soarta lor merită deplânsă, ce „veste bună” descoperim în expresia „n-au primit”?

3. Odată, Pilat L-a întrebat pe Isus: „Ce este adevărul?” (Ioan 18:38). Cum ai răspunde, ținând cont de cele afirmate de Pavel în versetele 10 și 12?

Întrebări aplicative

1. În Biblie se spune că Dumnezeu pune limite răului prin predicarea Cuvântului Său. Limitează El răul și în viața ta?

2. Mulți oameni vor fi înșelați de amăgirile lui Satana. Ce poți face acum pentru a te proteja de amăgire atât pe tine, cât și pe oamenii din sfera ta de influență?

4. ILUSTREAZĂ!

După cum se arată în secțiunea de vineri, mulți oameni din lumea noastră nu consideră că papalitatea ar constitui vreo amenințare și, cu atât mai puțin, că ar putea avea un rol major în persecutarea poporului lui Dumnezeu în evenimentele finale. Ținând cont de acest fapt, dar și de perspectiva adventistă asupra papalității (perspectivă susținută în mod convingător de Biblie și de Spiritul Profetic), este înțelept să dăm dovadă de tact când abordăm această temă.

Activitate. Discutați în grupă ce cuvinte și expresii ar trebui să folosiți și ce expresii ar trebui evitate când prezentați aceste lucruri unui credincios de altă confesiune.

„Pavel avertizase biserica să nu aștepte revenirea lui Hristos în zilele sale. [...] Nu putem aștepta venirea Domnului nostru până după marea apostazie și după perioada lungă de domnie a «omului păcatului». «Omul fărădelegii», care mai este numit «Taina nelegiurii», «fiul pierzării» și «acel nelegiuit», reprezintă papalitatea, care, așa cum a fost prevestit în profeție, urma să-și mențină supremația timp de o mie două sute șazeci de ani.» – Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, pag. 356

„Ca o încoronare a mării drame de amăgire, Satana însuși va lua chipul lui Hristos. [...] Pe un ton amabil și plin de simpatie, el prezintă unele dintre adevărurile cerești pline de har pe care le-a rostit Mântuitorul; vindecă bolile din popor și apoi, în asemănarea caracterului lui Hristos pe care și-a asumat-o, pretinde că a schimbat Sabatul în duminică și le poruncește tuturor să sfințească ziua pe care el a binecuvântat-o. [...] Numai aceia care au fost cercetători sârguincioși ai Scripturilor și care au primit dragostea de adevăr vor fi ocrotiți de puternica amăgire ce ia lumea în stăpânire.» – *Ibidem*, pag. 624, 625

„Când vestiți solia, nu lansați niciun atac personal la adresa altor biserici, nici la adresa Bisericii Catolice. Îngerii lui Dumnezeu văd în diferite biserici numeroși oameni la care putem ajunge numai fiind foarte precauți. Prin urmare, să fim atenți la cuvintele noastre. [...] Cu privire la subiectele acestea, tăcerea este elocvență. Mulți sunt amăgiți. Rostiți adevărul în cuvinte și tonuri pline de dragoste.» – Ellen G. White, *Evangelizare*, pag. 576

Întrebări pentru discuție

1. Azi, mulți cred că papalitatea, ca instituție, s-a schimbat și, în unele privințe, lucrul acesta e adevărat. Dar, în problemele fundamentale ale mântuirii ea continuă să-și însușească pe nedrept lucrarea lui Hristos de pe pământ și din cer. Ea este puterea descrisă în profeție. Cum putem să ne păstrăm cu fermitate poziția biblică privitoare la papalitate și totodată să manifestăm dragoste creștină, îndelungă răbdare și tact?
2. Întâlnim mereu oameni care stabilesc noi date ale evenimentelor finale, fac diagrame etc. Cum ne raportăm la aceste provocări?

Rezumat: Pavel ne-a oferit adevăruri prețioase despre evenimentele finale. Totuși să nu uităm niciodată că lucrul cel mai important nu este stabilirea datei evenimentelor și nici identificarea detaliilor, ci alegerea noastră de a fi de partea binelui în marea luptă.

Pasiune pentru misiune

Mă numesc Christian și sunt din Danemarca. Părinții mei nu au o relație reală cu Hristos, dar, în copilărie, bunica m-a învățat să mă rog și să am încredere în Dumnezeu.

Credința mea nu era agreată de colegii mei de școală și de multe ori mă tachinau și mă chinuiau. Părinții m-au ajutat să găsesc o școală creștină și am fost entuziasmat când am vizitat liceul adventist cu internat.

Îmi plăceau întâlnirile pentru altar, cântările și studiul Bibliei. În sfârșit, mă simțeam ca acasă! În timpul Săptămânii de Rugăciune, am răspuns la apelul lui Dumnezeu de a-I preda viața cu totul și i-am cerut mamei permisiunea de a primi botezul. Ea nu a fost de acord. M-am rugat cu seriozitate și, cu timpul, mama a acceptat să mă lase.

La sfârșitul liceului, m-am înscris în programul „Un an pentru Hristos” și am slujit într-o biserică improvizată într-un restaurant din oraș. Acolo am înființat un club pentru adolescenți în care ei puteau să mănânce, să stea de vorbă, să asculte muzică sau să-și facă temele. A venit și un prieten de-al meu, iar eu l-am invitat să revină sâmbăta următoare după-amiază. El a răspuns invitației și a început să pună întrebări despre Dumnezeu. Am fost foarte fericit când cei care se adunau în restaurant au început să folosească sala de rugăciune pe care am amenajat-o personal. Am simțit bucuria de a-I sluji lui Dumnezeu.

În timpul liceului, am condus un club pentru adolescenți și mi-am dorit să înființez o grupă asemănătoare și la facultate. Câțiva prieteni mi s-au alăturat, am alcătuit un plan și am făcut publicitate în oraș. Au răspuns în total 35 de adolescenți. Avem câteva activități distractive și vorbim despre subiectele relevante pentru ei (ca de exemplu violența în școli). Părinții ne spun de multe ori că băieții și fetele lor aveau nevoie de un astfel de club. Avem și sprijinul autorităților orașului care le recomandă părinților să-și înscrie copiii în clubul nostru, pentru că noi îi învățăm să fie respectuoși.

Sunt încă student, dar predau la o grădiniță. Pasiunea mea este să le vorbesc copiilor despre dragostea lui Dumnezeu. Vreau să fiu lângă ei atunci când iau decizii importante pentru viață și să le spun că Isus este răspunsul la întrebările lor.

Dumnezeu mi-a arătat că vrea să lucreze prin mine și prin fiecare creștin pentru ca tot mai mulți oameni să afle despre dragostea Sa.

Christian Gjeshede le vorbește oamenilor despre dragostea lui Dumnezeu în Jutland (Danemarca).

IULIE

1. D. Geneza 50:20
2. L. Evrei 11:27
3. M. Iosua 1:9
4. M. Daniel 1:8
5. J. 1 Samuel 16:7
6. V. Estera 4:16
a. s. B. 21:01; CT. 20:53; IS. 21:08; MS. 21:16; SM. 21:17; DJ. 21:13; AR. 21:28
7. S. Ioan 13:23
a. s. B. 21:00; CT. 20:52; IS. 21:08; MS. 21:16; SM. 21:16; DJ. 21:12; AR. 21:28
8. D. Galateni 1:15,16
9. L. Luca 2:19
10. M. Apocalipsa 4:11
11. M. Isaia 66:23
12. J. Iosua 14:12
13. V. 1 Corinteni 16:13
a. s. B. 20:57; CT. 20:49; IS. 21:04; MS. 21:13; SM. 21:13; DJ. 21:09; AR. 21:25
14. S. Isaia 28:21
a. s. B. 20:57; CT. 20:49; IS. 21:04; MS. 21:12; SM. 21:13; DJ. 21:09; AR. 21:24
15. D. Deuteronomul 30:19
16. L. Luca 6:27
17. M. Matei 16:18
18. M. Ieremia 25:32
19. J. Matei 15:8
20. V. 2 Timotei 4:3
a. s. B. 20:52; CT. 20:44; IS. 20:58; MS. 20:07; SM. 21:08; DJ. 21:04; AR. 21:19
21. S. 1 Timotei 2:15
a. s. B. 20:51; CT. 20:43; IS. 20:57; MS. 21:06; SM. 21:09; DJ. 21:03; AR. 21:18
22. D. Matei 14:31
23. L. Apocalipsa 3,20
24. M. Romani 8:32
25. M. Ioan 15:5
26. J. 1 Tesalonicieni 4:17
27. V. Iacov 1:2,3
a. s. B. 20:45; CT. 20:37; IS. 20:51; MS. 20:59; SM. 21:01; DJ. 20:57; AR. 21:11
28. S. Proverbele 13:10
a. s. B. 20:44; CT. 20:36; IS. 20:49; MS. 20:58; SM. 21:00; DJ. 20:56; AR. 21:10
29. D. Psalmii 130:3
30. L. Isaia 12:2
31. M. Geneza 2:1

AUGUST

1. M. Ioan 19:30
2. J. Apocalipsa 21:6
3. V. Romani 8:1
a. s. B. 20:37; CT. 20:29; IS. 20:41; MS. 20:50; SM. 20:53; DJ. 20:49; AR. 21:02
4. S. 1 Ioan 3:2
a. s. B. 20:36; CT. 20:28; IS. 20:40; MS. 20:49; SM. 20:52; DJ. 20:48; AR. 21:01
5. D. Luca 17:5
6. L. Apocalipsa 3:11
7. M. Marcu 4:39
8. M. Matei 7:24
9. J. Iacov 1:21
10. V. Efeseni 1:16
a. s. B. 20:27; CT. 20:19; IS. 20:31; MS. 20:40; SM. 20:43; DJ. 20:39; AR. 20:52
11. S. Isaia 63:9
a. s. B. 20:26; CT. 20:18; IS. 20:29; MS. 20:39; SM. 20:42; DJ. 20:38; AR. 20:51
12. D. Psalmii 16:11
13. L. Filipeni 1:6
14. M. Faptele 20:35
15. M. 1 Ioan 4:18
16. J. Matei 19:26
17. V. Matei 26:39
a. s. B. 20:17; CT. 20:09; IS. 20:19; MS. 20:29; SM. 20:33; DJ. 20:29; AR. 20:41
18. S. Psalmii 31:23
a. s. B. 20:15; CT. 20:07; IS. 20:17; MS. 20:27; SM. 20:31; DJ. 20:27; AR. 20:39
19. D. Psalmii 30:5
20. L. Fapte 1:9
21. M. Isaia 43:4
22. M. Galateni 2:20
23. J. Psalmii 147:4
24. V. Matei 18:21
a. s. B. 20:05; CT. 19:57; IS. 20:07; MS. 20:17; SM. 20:21; DJ. 20:17; AR. 20:29
25. S. Matei 26:67
a. s. B. 20:04; CT. 19:56; IS. 20:05; MS. 20:15; SM. 20:20; DJ. 20:16; AR. 20:27
26. D. Matei 27:54
27. L. Matei 14:31
28. M. Matei 17:8
29. M. Iacov 4:6
30. J. 1 Corinteni 13:8
31. V. Psalmii 91:4
a. s. B. 19:53; CT. 19:45; IS. 19:53; MS. 20:04; SM. 20:09; DJ. 20:05; AR. 20:16

SEPTEMBRIE

1. S. Psalmii 145:5,6
a. s. B. 19:52; CT. 19:44; IS. 19:51; MS. 20:02; SM. 20:08; DJ. 20:04; AR. 20:14
2. D. Romani 8:25
3. L. Romani 12:1
4. M. 1 Împărați 18:21
5. M. Ioan 8:44
6. J. 2 Împărați 4:40
7. V. Exodul 15:2
a. s. B. 19:41; CT. 19:33; IS. 19:40; MS. 19:51; SM. 19:57; DJ. 19:53; AR. 20:03
8. S. Psalmii 90:2
a. s. B. 19:39; CT. 19:31; IS. 19:38; MS. 19:49; SM. 19:55; DJ. 19:51; AR. 20:01
9. D. Maleahi 3:2
10. L. Ioan 7:37
11. M. Cânt. Cânt. 7:10
12. M. Psalmii 34:18
13. J. 1 Corinteni 16:13
14. V. Matei 6:26
a. s. B. 19:28; CT. 19:20; IS. 19:26; MS. 19:37; SM. 19:44; DJ. 19:40; AR. 19:49
15. S. Psalmii 103:13
a. s. B. 19:26; CT. 19:18; IS. 19:24; MS. 19:35; SM. 19:42; DJ. 19:38; AR. 19:47
16. D. Galateni 2:20
17. L. Ioan 1:9
18. M. Apocalipsa 12:11
19. M. Ioan 14:6
20. J. 1 Ioan 4:
21. V. Exodul 20:8
a. s. B. 19:15; CT. 19:07; IS. 19:11; MS. 19:23; SM. 19:31; DJ. 19:27; AR. 19:35
22. S. Apocalipsa 1:17
a. s. B. 19:13; CT. 19:05; IS. 19:09; MS. 19:21; SM. 19:29; DJ. 19:25; AR. 19:33
23. D. Apocalipsa 1:19
24. L. Apocalipsa 2:14
25. M. Apocalipsa 2:10
26. M. Apocalipsa 2:11
27. J. Matei 5:16
28. V. Apocalipsa 2:16
a. s. B. 19:02; CT. 18:54; IS. 18:57; MS. 19:10; SM. 19:18; DJ. 19:14; AR. 19:22
29. S. Apocalipsa 2:12
a. s. B. 19:00; CT. 18:52; IS. 18:55; MS. 19:08; SM. 19:16; DJ. 19:12; AR. 19:20
30. D. Apocalipsa 2:17